

Forfatter: Kidde, Harald

Titel: Udrag fra AAGE OG ELSE - DØDEN -

Citation: Kidde, Harald: "Døden. - 1902", i Kidde, Harald: *Døden. - 1902*, 1902-03, s. 1.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kidde01val-shoot-idm140638392996368/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Døden. - 1902

I.

Efterårsblæsten strøg kold og klagende hen over den ensomme Kirkegård ude ved den urolige Fjord. Den suste gennem de lange Lindealleer, hvirvlede de visne Blade om de hvide Gravmonumenter og fløj videre ind mod den lille Købstad, der med sine røde Tage krøb sammen om Kirketårnet med den blinkende Vejrhane; dér tabte den sig i de høje Bankers høstgule Skove.

Solskinnet flakkede ud og ind over Kirkegården, det regnede stødvis, stridt og tæt.

De sidste Toner af Salmesangen døde hen, og Præsten stod oppe ved den åbne Grav, Blæsten rev og sled i hans lange Kåbe, hans Røst lød skarp og dirrende ud over det lille, duknakkede Følge:

«Af Jord er du kommet, til Jord skal du blive, men atter af Jorden opstå!»

Dump — dump — dump — tre Skovfulde Jord haglede ned over Kistelåget. Den lille Dreng forrest i Følget kom et Skridt frem, han klamrede sig til Faders Hånd og så med stive Øjne, hvor Mulden vældede ned over Broders Kiste. Han mærkede ikke, at de sortklædte Herrer og Damer begyndte at gå forbi, ikke, at de så medlidende på ham og Søster og talte dæmpet til Fader og Moder, han så kun at

Åge og Else.

1